

सुभाषितानि (Subhāṣitāni)

1. गुरुशुश्रूषया विद्या पुष्कलेन धनेन वा। अथवा विद्यया विद्या चतुर्थन्नोपलभ्यते ॥

கு₃ருசுஷ்ருஷயா வித்₃யா புஷ்கலேன த₄னேன வா।
அத₂வா வித்₃யயா வித்₃யா சதுர்த₂ம் நோபலப்₄யதே ॥

gurusūśrūṣayā vidyā puṣkalena dhanena vā |
athavā vidyayā vidyā caturthannopalabhyate | |

வித்யையானது குருசுஷ்ருஷையினாலோ அதிகமான செல்வத்தைக் கொடுப்பதினாலோ வேறொரு வித்யைக்காகத் தனக்குத் தெரிந்ததைச் சொல்லிக் கொடுப்பதினாலோ மட்டும்தான் அடைய முடியும். நான்காவதாக வேறு எந்த வழியும் இல்லை.

One can acquire knowledge by serving the guru or by offering sufficient wealth in return for the knowledge or by exchanging one branch of knowledge for another. There is no means other than these three to acquire knowledge.

2. जलबिन्दुनिपातेन क्रमशः पूर्यते घटः। तथ हि सर्वविद्यानां धर्मस्य च धनस्य च ॥

ஜலபிந்து₃நிபாதேன க்ரமச: பூர்யதே க₄ட:। ததா₂ ஹி ஸர்வவித்₃யாநாம் த₄ர்மஸ்ய ச த₄னஸ்ய ச ॥

jalabindunipātena kramaśaḥ pūryate ghaṭaḥ | tatha hi sarvavidyānām dharmasya ca dhanasya ca ॥

நீர் துளித்துளியாக விழுவதினால் எப்படி ஒரு குடமானது நிரம்புமோ, அதேபோல் எல்லா வித்யைகளும் தர்மமும் மற்றும் செல்வமும் கூட சிறிது சிறிதாக அடைய அடைய நிறையும்.

Just as a pot is filled continuously by falling water drops, knowledge, *dharma* (virtue) and wealth too increase gradually if one pursues them persistently.

3. अश्वत्थमेकं पिचुमन्दमेकं न्यग्रोधमेकं दश तिन्त्रिणीश्च। कपित्थविल्वामलकत्रयञ्च पञ्चाग्रनाली नरकं न याति ॥

அச்வத்த₂மேகம் பிசுமந்த₃மேகம் ந்யக்ரோத₄மேகம் தச திந்த்ரிணீ₃ஸ்ச।

கபித்த₂-வில்வா-மலக-த்ரயஞ்ச பஞ்சாம்ரநாலீ நரகம் ந யாதி ॥

aśvatthamekaṁ picumandamekaṁ nyagrodhamekaṁ daśa tintriṇīśca |

kapitthavilvāmalakatrayañca pañcāmrānālī narakaṁ na yāti | |

ஒரு அத்தி மரம், ஒரு வேப்ப மரம், ஒரு ஆலமரம், பத்து புளியமரங்கள், மூன்று விளாமரம் வில்வமரம் மற்றும் நெல்லிமரம், ஐந்து மாமரங்கள் மற்றும் தென்னைமரங்கள் - இவற்றை நடுபவன் நரகத்தை அடைவதில்லை.

One who plants a holy fig tree, a neem tree, an Indian fig tree, ten tamarind trees; three trees each of pomegranate, wood-apple and Emblic Myrobalan and five trees each of mango and coconut will not suffer Hell.

4. अदाता पुरुषस्त्यागी धनं सन्त्यज्य गच्छति। दातारं कृपणं मन्ये मृतोऽप्यर्थं न मुञ्चति॥

அதா₃தா புருஷஸ்த்யாகீ₃ த₄னம் ஸந்த்யஜ்ய க₃ச்ச₂தி।
தா₃தாரம் க்ருபணம் மந்யே ம்ருதோஸ்யர்த்த₂ம் ந முஞ்சதி॥

*adātā puruṣastyāgī dhanam santyajya gacchati |
dātāraṁ kṛpaṇam manye mṛto'pyartham na muñcati | |*

கொடையாளியாக அல்லாத கருமியாயிருப்பானொருவன் பெரிய தியாகி என்றே கொள்ளக் கடவன். ஏனெனில் தான் சிறிதும் தொடாமல் யாருக்காகவோ பெரும் செல்வத்தை விட்டுச் செல்கிறானன்றோ. ஆயின் கொடுப்பவனே கருமி என்றெண்ணுகிறேன். ஏனெனில் தான் இறந்த பிறகும் தான் கொடுத்ததன் பலனைத் தானே எடுத்துச்செல்கிறானன்றோ.

One who does not do any charity is in fact a man of renunciation since he leaves behind all his wealth when he dies and goes to the other world empty-handed. I consider the person who does charity a miser because when he dies he takes with him the fruits of his charity.

5. इन्द्रियाणि च सम्यम्य बकवत्पण्डितो नरः। देशकालबलं ज्ञात्वा सर्वकार्याणि साधयेत्॥

இந்த்ரியாணி ச ஸம்யம்ய ப₃கவத்பண்டி₃தோ நர: ।
தே₃சகாலப₃லம் ஜ்ஞாத்வா ஸர்வகார்யாணி ஸாத₄யேத்॥

indriyāṇi ca samyamya bakavatpaṇḍīto naraḥ | deśakālabalam jñātvā sarvakāryāṇi sādhayet | |

ஒருவன் ஒரு கொக்கைப்போல் தன்னுடைய புலன்களை அடக்கித் தகுந்த இடம், தகுந்த காலம் மற்றும் தனது பலம் இவற்றையறிந்து எல்லாக் காரியங்களையும் முடித்துக் கொள்ளக்கடவன்.

A wise man ought to perform his duties knowing the time, place and strength and also having controlled all the senses like a crane.

6. पुण्यस्य फलमिच्छन्ति पुण्यं नेच्छन्ति मानवाः। न पापफलमिच्छन्ति पापं कुर्वन्ति यत्नतः ॥

புண்யஸ்ய ப₂லம் இச்ச₂ந்தி புண்யம் நேச்ச₂ந்தி மாநவா: ।
ந பாபப₂லம் இச்ச₂ந்தி பாபம் குர்வந்தி யத்நத:॥

punyasya phalamicchanti punyam necchanti mānavāḥ | na pāpaphalamicchanti pāpaṁ kurvanti yatnataḥ |

மனிதர்கள் புண்ணியத்தினுடைய பலத்தை விரும்புகிறார்கள், புண்ணியம் செய்ய விரும்புவதில்லை. பாபத்தினுடைய பலத்தை விரும்புவதில்லை. ஆயின் அதெற்கென்று முயன்று பாபம் செய்கிறார்கள்.

People yearn for the fruits of *punya* but never do *punya*. On the other hand they never like the fruits of *pāpa*, but take efforts to commit *pāpa*-s. Strange are the ways of the world.

7. दुर्जनः परिहर्तव्यो विद्ययाऽलङ्कृतोऽपि सन्। मणिना भूषितः सर्पः किमसौ न भयङ्करः ॥

துர்ஜன: பரிஹர்தவ்யோ வித்யயாஸலங்க்ருதோபி ஸந்।

மணிநா பூஷித: ஸர்ப்ப: கிமஸௌ ந பயங்கர: ॥

durjanaḥ parihartavyo vidyayā'laṅkṛto'pi san | maṇinā bhūṣiath sarpah kimasau na bhayaṅkaraḥ |

நன்கு கல்வியறிவு பெற்றிருந்தாலும் கெட்டவர்கள் விலக்கத்தக்கவர்கள். பாம்பு மணியுடன் கூடி அழகாயிருந்தாலும் தன்னுடைய கொடிய தன்மையை விட்டிருக்குமா என்ன.

A wicked person shall be avoided even though he may be well learned and educated. A snake may have gem in its hood. Is it not still dangerous?

(Mere learning or education does not guarantee that a person turns out to be good natured. He can still be wicked. If that is what is fact, better avoid that person, for if one gets attracted by his display of learning one is likely to get into deep troubles. It is believed that if a snake lives for more than a hundred years, some of its poison gets converted into a beautiful gem that it carries in its hood, during which time it looks very beautiful. But will that beauty make it shed its ferocity or make it less dangerous?)

8. पुराणमित्येव न साधु सर्वं न चापि किञ्चिन्नवमित्यवद्यम्। सन्तः परीक्ष्यान्यतरद् भजन्ते मूढः परप्रत्ययनेयबुद्धिः ॥

புராணம் இத்யேவ ந ஸாது, ஸர்வம் ந சாபி கிஞ்சித் நவமித்யவத்யம்।

ஸந்த: பரீக்ஷயாந்யதரத் ப,ஜந்தே மூட: பரப்ரத்யயநேயபுத்தி: ॥

*purāṇamityeva na sādhu sarvaṁ na cāpi kiñcit navamityavadyam |
santaḥ parīkṣyānyatarad bhajante mūḍhaḥ parapratyayaneyabuddhiḥ | |*

பழமையானது என்பதினாலேயே ஒன்று நன்று என்றாகிவிடாது. புதிது என்பதினாலேயே ஒன்று நன்றன்று என்றும் ஆகிவிடாது. உயர்ந்தோர்கள் எதனையும் தாங்கள் சோதித்துப் பார்த்து முடிவு செய்வர். மூடர்கள் பிறர் சொல்வதைக்கேட்டு அதன்படி நடப்பர்.

The wise do not simply treat all old and established things as good and all new things as bad. They evaluate things based on their intrinsic merit. Fools only are misled by the opinions of others.

9. अकृतोपद्रवः कश्चिन्महानपि न पूज्यते। अर्चयन्ति नरा नागं न तार्क्ष्यं न च हस्तिनम्॥

அக்ருதோபத்₃ரவ: கர்ச்சிந்மஹாநபி ந பூஜ்யதே।
அர்சயந்தி நரா நாகம் ந தார்ச்யம் ந ச ஹஸ்திநம்॥

akṛtopadravaḥ kaścinmahānapi na pūjyate | arcayanti narā nāgaṁ na tārkṣyaṁ na ca hastinam | |

ஒருவன் தான் பெரியோனாயிருந்தாலும் மென்மையானவனாக இருந்தால் அவனை இவ்வுலகம் மதிப்பதில்லை (சட்டை செய்வதில்லை). வலிமை வாய்ந்திருந்தாலும் உலகம் கருடனையோ யானையையோ பூஜிப்பதில்லை. ஆயின் பாம்பு சீறுவதால் அதற்கு நாகபூஜை என்றெல்லாம் உலகோர்கள் செய்கிறார்கள்.

Even though a person may be great, he may not be celebrated in this world, if he is gentle and calm and does not trouble others. People worship only serpents and not the bird Garuda nor elephant, because, they don't trouble others, even though powerful.

10. कोऽतिभारः समर्थानां किं दूरं व्यवसादिनाम्। को विदेशः सविद्यानां कः परः प्रियवादिनाम्॥

கோ₄திபா₄ரஸ்ஸமர்த்தா₂நாம் கிம் தூ₃ரம் வ்யவஸாயிநாம்।
கோ விதே₃ஸ: ஸவித்யாநாம் க பர: ப்ரியவாதி₃நாம்॥

*ko'tibhārassamarthānām kiṁ dūraṁ vyavasāyinām |
ko videśassavidyānām kaḥ paraḥ priyavādinām | |*

திறமையானவர்களுக்கு எதுதான் பாரமானது? முயற்சி உடையர்களுக்கு எது தூரமானது அடைய முடியாதது என்று பொருள். கற்றறிந்தவர்களுக்கு வேற்றிடம் எது? பிரியமாகப் பேசுகிறவர்களுக்கு யார்தான் வேண்டாதவர்கள்?

For a capable person which is something very heavy (i.e. which he could not carry out)? For one who is persevering, assiduous and industrious which is a far away thing (not attainable)? For a learned person which place is alien? For a person who speaks pleasingly who could be a stranger?

11. छायामन्यस्य कुर्वन्ति स्वयं तिष्ठन्ति चातपे। फलान्यपि परार्थाय वृक्षाः सत्पुरुषा इव॥

சா₂யாம் அந்யஸ்ய குர்வந்தி ஸ்வயம் திஷ்ட₂ந்தி சாதபே।
ப₂லாந்யபி பரார்தா₂ய வருக்ஷாஸ்ஸத்புருஷா இவ॥

chāyām anyasya kurvanti svayaṁ tiṣṭhanti cātape | phalānyapi parārthāya vṛkṣāḥ satpuruṣā iva | |

நிழலைப் பிறர்க்குத் தருகின்றன, தாங்கள் நிற்கின்றன வெயிலில். பழங்களையும் மற்றவர்களுக்காக (கொடுத்துவிடுகின்றன) மரங்கள் நல்லவர்களைப் போன்றவை.

Trees provide shade for others, while they themselves stand under the hot sun. Even their fruits are only for others. They are just like good persons.

12. विद्या विवादाय धनं मदाय शक्तिः परेषां परिपीडनाय। खलस्य साधोर्विपरीतमेतत् ज्ञानाय दानाय च रक्षनाय॥

வித்யா விவாதாய தனம் மதாய சக்தி: பரேஷாம் பரிபீடநாய।
கலஸ்ய ஸாதோர்விபரீதமேதத் ஜ்ஞாநாய தாநாய ச ரக்ஷணாய॥
vidyā vivāḍāya dhanam madāya śaktiḥ pareṣām paripīḍanāya |
khalasya sādhorviparītametat jñānāya dānāya ca rakṣanāya | |

தீயோர்கள் விஷயத்தில் கல்வி வீண் விவாதத்துக்கும் செல்வம் கொழுப்புக்கும் சக்தி மற்றவர்களைப் பீடிப்பதற்கும் பயன்படும். நல்லோர்களிடம் அப்படியே நேரெதிர். அவை முறையே ஞானத்துக்கும் தானத்திற்கும் எளியோர்களை காப்பாற்றுவதற்கும் பயன்படும்.

Learning is used for indulging in quarrels and debates, wealth for pampering and puffing up pride and power is used to afflict and torment others. All these, in the case of a wicked person, and it is directly opposite it in the case of a noble person. In his case they are respectively used for wisdom, charity and protection (knowledge for wisdom, wealth for charity and power for protecting the weak). (*khalā* means wicked, bad).